

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 24CoP/46/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8720200188
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Wagshalová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8720200188.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a členiek senátu JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Moniky Tobiašovej vo veci starostlivosti o maloletú V. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zast. Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny T., dieťa rodičov K.. Y. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom A. X/B, F., a K.. F. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXX/X, Q., zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Budzíková & JUDr. Dachová, s.r.o., Nám. sv. Egídia 41/95, Poprad, v konaní začatom na návrh matky o určenie základnej školy, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 15P/11/2020-567 zo dňa 21.03.2023 takto

rozhodol:

- P o t v r d z u j e rozsudok.
- Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Predmetom konania je návrh matky mal. V. na udelenie súhlasu namiesto druhého rodiča na zápis do ZŠ z dôvodu nezhody rodičov. Otec s podaným návrhom nesúhlasil, navrhol mal. V. zapísať na štúdium na F. základnú školu H. F.. V priebehu konania navrhol zápis na A. školu na adrese E. V. X, XXXX U., C. C..

2. Okresný súd Poprad (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

- Udeľuje súhlas matke dieťaťa namiesto otca k podaniu žiadosti o zápis mal. V. Q. na A. na ul. S. XXX/XX, T..
- Určuje, že mal. V. Q. si bude plniť povinnú školskú dochádzku v A. na ul. S. XXX/XX, T..
- Návrh otca na udelenie súhlasu na zápis dieťaťa a návštevu A. u mal. V. Q. Am V. 2, XXXX U., C. C. zamietla.
- Slovenská republika má nárok na náhradu trov za znalecké dokazovanie v rozsahu 100 % zo strany otca dieťaťa.
- Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

3. Súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v súčasnosti mal. deti sú v starostlivosti matky, ktorá túto starostlivosť deťom riadne zabezpečuje. Deti navštevujú A. na ul. S., kde sa po návrate riadne adaptovali, dosahujú výborné študijné výsledky, matka riadne so školou spolupracuje. U detí je potrebné, aby si plnili povinnú školskú dochádzku v zmysle školského zákona. V tomto konaní o určení školy u mal. V. súd preto v prvom rade musel zobrať do úvahy aktuálny stav, ktorý je na strane rodičov a na strane mal. detí. Konanie o zmenu výchovného prostredia, o zmenu úpravy styku, ďalšie konania súvisiace s mal. deťmi nie sú ukončené, v predmetných veciach prebieha ďalšie dokazovanie a určenie školy do budúcnosti súvisí s tým, aký bude konkrétny výsledok ďalších konaní. Aktuálne však ohľadom určenia školy u mal. V. súd

vzal do úvahy súčasnú situáciu na základe právoplatných rozhodnutí súdov, na základe ktorých sú deti zverené do starostlivosti matky, navštevujú školu blízko svojho súčasného bydliska, jedná sa o školu, ktorá poskytuje deťom kvalifikované vzdelanie, aj výučbu cudzích jazykov, taktiež je poskytnutá možnosť výberu krúžkov a trávenia voľnočasových aktivít mal. detí. Pri rozhodnutí súd bral do úvahy prebiehajúce trestné konanie vo vzťahu k otcovi mal. detí. Rešpektovanie súdnych rozhodnutí o úprave rodičovských práv a povinností je súčasťou rodičovskej zodpovednosti, ktorú majú obaja rodičia sledujúci najlepší záujem svojich detí. Zo strany otca premiestnenie a zadržiavanie detí v cudzom štáte bez vedomia a dohody s druhým rodičom, nerešpektovanie súdnych rozhodnutí, je jasným porušením rodičovských povinností s možným trestnoprávnym dosahom. Takýmto konaním nebolo možné dosiahnuť privedenie pozitívneho výsledku v prospech otca.

4. Súd musel zväžiť ďalšie kritériá, akými sú aj bezpečie dieťaťa, stabilita prostredia, ochrana duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa. Za danej situácie rozhodnutie o určení školy v mieste terajšieho bydliska otca neprichádzalo do úvahy. V súčasnosti sú deti zverené do starostlivosti matky a nie sú ukončené ďalšie konania o zmene starostlivosti a výchovného prostredia, nebolo možné rozhodnúť o inej ZŠ v mieste terajšieho bydliska otca v zahraničí. Nebolo objektívne možné požadovať od matky, ktorá má deti zverené do starostlivosti, aby zabezpečovala mal. V. plnenie školskej dochádzky vo U., aj keby to bolo želanie mal. dieťaťa. Za danej situácie je potrebné v ďalších konaniach vyhodnotiť všetky ostatné skutočnosti a v tomto konaní bolo treba brať do úvahy situáciu, ktorá momentálne je na strane mal. dieťaťa. Vzhľadom k uvedenému a pri vyhodnotení podstatných okolností nebolo potrebné ďalšie vypočutie a pohovor s mal. dieťaťom.

5. Pri vypracovávaní znaleckého posudku pre účely návratového konania bolo vypočuté aj mal. dieťa. Súd zároveň upustil od ďalšieho znaleckého posudku, keďže posledný znalecký posudok bol vypracovaný znalcom v rámci návratového konania a v tomto konaní už nebolo potrebné vykonať takýto dôkaz. Preto aj zo strany súdu bolo zrušené uznesenie o vypracovaní znaleckého posudku v danej veci a taktiež súd nepripustil dôkaz o vypracovaní nového znaleckého posudku, ktorý žiadal v tomto konaní otec. Takýto dôkaz by bol v konkrétnej veci nadbytočný. Súd opätovne poukazoval, že nie je možné rozhodnúť o návšteve školy v zahraničí, pokiaľ nedôjde k zmene výchovného prostredia u mal. detí, resp. k dohode rodičov, čomu všetkému však predchádza ešte trestné konanie vo vzťahu k otcovi mal. detí. Na základe uvedených skutočností súd zároveň zamietol návrh otca na určenie školy mal. V. v A., E. V. 2, U., a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

6. Súd vec právne posúdil podľa ustanovení čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa (ďalej aj „Dohovor“), čl. 5, § 35 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej aj „Zákon o rodine“ alebo „ZoR“). O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej aj „CMP“). Súd zároveň zaviazal otca mal. dieťaťa na úhradu trov za znalecké dokazovanie, keďže znalkyňa si vyúčtovala za analýzu spisového materiálu a čiastočné písomné spracovanie znaleckého posudku pred jeho zrušením sumu 332,88 €, pričom na vyplatenie tohto znalečného bola upravená učtáreň Okresného súdu Poprad. Otec bol zaviazaný zložiť preddavok za znalecké dokazovanie v sume 700 €, avšak tento preddavok nezložil. Súd ho preto zaviazal na úhradu vyúčtovaného znalečného v rozsahu 100 %.

7. Otec podal v zákonnej lehote proti rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie, ktoré odôvodnil podľa ustanovení § 365 ods. 1 písm. b), f), h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“) v spojení s § 62 ods. 1 CMP. Podľa jeho názoru došlo k porušeniu práva dieťaťa na spravodlivý proces, pretože súd postupoval nezákonne, z hľadiska Zákona o rodine aj Dohovoru. Súd nezákonne a účelovo zrušil nariadené znalecké dokazovanie, ktorého cieľom malo byť zisťovanie názoru maloletej V. a nevykonala tento dôkaz ani vypočutím maloletej na pojednávaní. Matka zabránila, aby deti vypočula kolízna opatrovníčka a od októbra 2022 nikto nezisťoval názor detí, čo je porušením ich práv aj podľa Dohovoru, navyše deti sú izolované od otcovej rodiny. Mal. dcéra dovŕši desať rokov, čiže vek, kedy na základe vlastného vedomia a svedomia dokáže formulovať vlastný názor. Krajský súd v Prešove v analogickej situácii vypočul jeho vtedy sedemročného syna a vec vrátil súdu prvej inštancie za účelom zistenia komplexných okolností (konanie sp. zn. 24CoP/24/2018), súd konal v rozpore napr. aj s týmto rozhodnutím odvolacieho súdu a teda aj v rozpore s Dohovorom.

8. Súd porušil aj práva otca na spravodlivý proces tým, že nevykonala ním navrhnutý dôkaz, ktorým sa mohol zistiť skutočný stav, aká škola je pre V. vhodná, aký je jej názor, či nebolo na deťoch páchané

psychické násilie, či deti počas pobytu uňho mohli slobodne komunikovať s matkou. Súd nesprávne zistil skutočný stav vecí tým, že nezisťoval názor dieťaťa, neskúmal talent a vlohy maloletej a na základe toho výber vhodnej školy, ale aj potrebu nápravy nezdravého ortopedického vývoja dcéry, nezisťoval okolnosti rozhodnutia detí ísť bývať k nemu do U..

9. Súd vec aj právne nesprávne posúdil, keď nezohľadnil V. talent na jazyky a dobrú úroveň ovládania nemeckého jazyka, výber školy aj vzhľadom na prípravu na budúce povolanie a budúci rozvoj osobnosti, v neposlednom rade aj blízkosť školy k bydlisku rodičov (300m u otca a 10km u matky). Súd vec neprávne posúdil aj z dôvodu, že neskúmal vhodnosť školy pre maloletú, ktorá má možnosť od septembra 2024 navštevovať U. L.V., čo by bolo vhodné aj vzhľadom na nezdravý telesný vývin maloletej. Súd si vo svojich tvrdeniach odporuje, keď tvrdí, že dieťa bolo vypočuté v rámci návratového konania, čo je v rozpore s listinnými dokladmi, pretože v návratovom konaní 9.5.2022 prebehlo len stručné vyšetrenie detí psychológom Dr. Q., z ktorého neexistuje písomný výstup, bolo len nadiktované do zápisnice, pričom psychológ nepravdivo označil jazykovú úroveň detí za slabú. Toto nepravdivé tvrdenie chcel otec vyvrátiť výsluchom viedenských učiteľov, čo mu súd neumožnil. Aktuálne existuje len jeden znalecký posudok prof. J. z 15.1.2022, ktorý konštatuje štandardnú starostlivosť o dieťa zo strany otca a naopak konštatuje vážne narušenie zo strany detí vo vzťahu k matke. Tento posudok je momentálne jediný aktuálny, súd však rozhodol v rozpore s ním.

10. Už viac ako 190 dní sú deti izolované od otca a jeho rodiny a matka ich môže manipulovať proti nim, navyše matka nerešpektuje súdne rozhodnutie, ktoré umožňuje otcovi kontaktovať deti telefonicky a súdy túto situáciu ignorujú napriek desiatkam návrhov na výkon rozhodnutia. Matka ohrozuje aj zdravý telesný vývoj detí tým, že sa im nevenuje dostatočne a otcovi neposkytuje informácie z lekárskeho vyšetrenia u ortopéda. Súd však tieto výhrady vôbec nebral do úvahy, naopak snažil sa otca vykresliť ako „závadovú osobu“ tým, že poukazoval na množstvo ním iniciovaných súdnych konaní, ktoré však bol nútený iniciovať, či už on sám alebo jeho rodičia, z legitímnych dôvodov. Je absurdné a v rozpore s akýmkoľvek zásadami súdnosti a spravodlivosti, že vo všetkých konaniach súd odmietol navrhované dokazovanie a vyniesol rozsudok, t. j. keby niekto chcel umelo predlžovať súdne konanie, zjavnými obštrukciami, neurobil by to inak. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alternatívne, aby vykonal výsluch maloletej V. a zmenil rozhodnutie v zmysle jeho posledného návrhu. K návrhu pripojil e-mailovú komunikáciu s ÚPSVR T.; potvrdenie U., Am V. 2, XXXX U., spolu so slovenským prekladom; časť znaleckého posúdenia mal. detí Dr. J., spolu so slovenským prekladom.

11. Matka vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že mal. V. je žiačkou X. ročníka A. na ul. S. v T., kde je veľmi spokojná po návrate z C.. Zásluhu na tom má aj triedna učiteľka, ktorá spolu so spolužiačkami mal. V. milo prijala. V. je svedomitá a usilovná, učí sa výborne, čo pripisuje tomu, že jej školu nikto neznechucuje. Pred únosom ju otec neustále manipuloval a nadával na školu v T., znevažoval učiteľky, snažil sa jej školu sprotiviť. Teraz je to pokojné dievča. Otec momentálne žiada, aby deti navštevovali školu v C., predtým ako deti uniesol, žiadal, aby deti navštevovali školu v F., správa sa zmätočne a chaoticky, vôbec nepozerala na deti, akoby boli nejaké kufre, ktoré raz položí tam, inokedy inde. Deti potrebujú zázemie, pocit istoty, kým otec deti uniesol do C., zmenil im školu, odstrihol od mamy, rodiny, kamarátov a teraz to vykresľuje ako najlepšiu alternatívu. Vtedy ho nezaujímalo, že všetci zmizli z ich životov a oni z našich. Nepraje to zažiť nijakému rodičovi, bezmocnosť a pocit, že možno už nikdy neuvidí svoje deti. Stotožňuje sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie ako vecne správnym.

12. Ďalšie podania v konaní podané neboli.

13. Krajský súd v Prešove (ďalej aj ako „odvolací súd“) ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), oprávneným subjektom - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/, g/ CSP) po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1 CSP), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je vecne správnym.

14. Podľa čl. 3 ods.1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí, či už vykonávaných súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

15. Podľa čl. 5 Zákona o rodine, záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä

- a) úroveň starostlivosti o dieťa,
- b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava,
- c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa,
- d) okolností, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa,
- e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou,
- f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa,
- g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny,
- h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami,
- i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

16. Mal. V. a I. Q. boli zverené do osobnej starostlivosti matky rozsudkom Okresného súdu Bratislava I., č. k. 3P/235/2016-945, zo dňa 09.09.2019, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č. k. 20CoP/105/2020-1239, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 31.10.2021, ktorým bolo manželstvo rodičov rozvedené. Je nesporné, že miestom obvyklého pobytu oboch mal. detí je obec Q.. Mal. V. sa tam integrovala v rámci sociálneho a rodinného prostredia, má tam vytvorené sociálne a rodinné väzby, navštevuje školu v T., okrem obdobia, kedy ju spolu s bratom otec neoprávnene premiestnil na územie C. republiky.

17. Otec sa nezmieril s verdiktmi súdov, ktoré zverili mal. deti do osobnej starostlivosti matky, pričom kontinuálne namieta kvalitu zdravotnej starostlivosti matky o mal. deti, kvalitu miesta ich bydliska a kvalitu ich vzdelávania a usiluje sa o zmenu súdneho rozhodnutia vo vzťahu k výkonu osobnej starostlivosti o mal. deti. Súdny vo svojej rozhodovacej činnosti týkajúcej sa mal. detí Q. považovali za vhodné ponechať ich, v ich záujme, v osobnej starostlivosti matky, pritom zachovať ich citový vzťah k otcovi formou úpravy styku. Otec mal. detí závažným spôsobom porušil rodičovské práva a povinnosti tým, že ich neoprávnene premiestnil do C., bez súhlasu matky, za súčasného porušenia povinností vyplývajúcich mu z autoritatívneho rozhodnutia súdu o úprave výkonu rodičovských práv a povinností. C. súdy konali a rozhodli uložením povinnosti otcovi navrátiť mal. deti na L.. Od tej doby sú mal. deti v osobnej starostlivosti matky.

18. Uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Poprade zo dňa XX.XX.XXXX., S.: I.-XXX/X-VYS-PP-XXXX, bolo voči otcovi mal. detí vznesené obvinenie pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákona a prečin únosu podľa § 210 ods. 1 Trestného zákona. Uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Poprade zo dňa XX.XX.XXXX, S.: I.-XXX/X-VYS-PP-XXXX, bolo voči otcovi mal. detí vznesené obvinenie pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona. Voči predmetným uzneseniam podal otec sťažnosti, o ktorých doposiaľ nebolo rozhodnuté.

19. Odvolací súd plne rešpektuje zásadu prezumpcie nevinu, avšak poukazuje na to, že otec v rozpore s rozhodnutiami súdov premiestnil deti do C., znemožnil matke kontakt s deťmi, znemožnil im plnenie povinnej školskej dochádzky v školskom zariadení, ktoré navštevovali aj na základe súdnych rozhodnutí. V období predchádzajúcom matke deti v stanovenú dobu a čas ukončenia styku riadne neodovzdal, čím tiež maril výkon súdneho rozhodnutia. Takéto konanie otca je potrebné hodnotiť ako necitlivé a v rozpore s najlepším záujmom mal. detí.

20. Otec vo svojom odvolaní namietal, že súd nezisťoval názor mal. V. na výber školy. Právo maloletého dieťaťa vyjadriť slobodne svoj názor vo veciach, ktoré sa ho týkajú, je jeho nepopierateľným právom. V konečnom dôsledku však posúdenie záujmu dieťaťa prináleží súdu. Jeho úlohou je korigovať predstavy

a názory maloletého dieťaťa o tom, čo je pre neho za danej situácie vhodné a čo nie (porovnaj uznesenie Ústavného súdu Českej republiky vo veci III. ÚS 707/04, IV. ÚS 288/04, III. ÚS 2150/07, I. ÚS 3082/10). Nemožno totiž pripustiť, aby bol v konaní zohľadnený výhradne názor maloletého dieťaťa bez zretela na všetky zistené skutočnosti a v súlade s takto vysloveným názorom, aby došlo k vyhláseniu autoritatívneho rozhodnutia súdu (porovnaj Uznesenie Ústavného súdu Českej republiky vo veci I. ÚS 268/02). Názor mal. dieťaťa je nesporne dôležitým a smerodajným kritériom pri rozhodovaní súdu o jeho záležitostiach, avšak tento názor je nevyhnutné vyhodnocovať v kontexte s ostatnými kritériami pre vyhodnotenie najlepšieho záujmu mal. dieťaťa. V niektorých prípadoch dochádza k situáciám, kedy je nutné pri vyhodnotení najlepšieho záujmu dieťaťa brať do úvahy aj iné kritériá, ktoré pri rozhodovaní môžu prevážiť. V danom prípade je ochrana bezpečia dieťaťa, stability jeho výchovného prostredia a ochrana zdravého vývinu, ktoré otec svojim konaním ohrozuje, dôležitejšia, než prípadná túžba dieťaťa po možnosti vzdelávania sa na elitnej škole. K tejto odvolacej námietke odvolací súd dodáva, že koncepcia zisťovania názoru maloletého dieťaťa v konaní, ktorého je účastníkom, ponecháva na úvahu súdu, akú formu komunikácie s dieťaťom uprednostní. Ani prípadné znalecké dokazovanie z odboru psychológie nie je možné zamerať na zistenie vôle dieťaťa, keďže účelom znaleckého dokazovania je posudzovanie skutočností, na ktoré sú potrebné odborné znalosti, avšak znalcovi zásadne nepatrí vyjadrovať sa k prejednáwanej veci, ani navrhovať konkrétnu úpravu práv a povinností rodičov vo vzťahu k dieťaťu, tieto môžu mať len odporúčací charakter, pričom súd na ne môže, ale nemusí prihliadať, keďže otázka vhodnosti konkrétnej úpravy nie je otázkou odbornou, ale právnym posúdením veci, ktoré súd hodnotí z hľadiska ostatných dôkazov vykonaných v konaní (porov. rozsudok Krajského súdu v Košiciach 7CoP/8/2020).

21. Súd prvej inštancie v bode 25. odôvodnenia uviedol, že pri rozhodovaní zobral do úvahy kritériá záujmu dieťaťa, akými sú bezpečie dieťaťa, stabilita prostredia, ochrana duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa. Nie je objektívne možné požadovať od matky, ktorá má deti zverené do starostlivosti, aby zabezpečovala mal. V. plnenie školskej dochádzky vo U. aj keby to bolo želanie mal. dieťaťa. Odvolací súd sa s týmto právnym záverom stotožňuje a v celom rozsahu naň poukazuje. V prejedávanom prípade súd svoju úvahu o výbere školy odôvodnil za použitia domnienky, že mal. V. by si želala navštevovať otcom navrhovanú školu bez realizácie vypočutia jej názoru. Vzhľadom na okolnosti prípadu, kedy mal. deti boli vystavované enormnému stresu v súvislosti s neoprávneným premiestnením, ako aj návratovým konaním, je prioritným záujmom zabezpečiť stabilitu prostredia detí a chrániť ich pred stresovými situáciami, akými nesporne výsluch na súde je. Aj v prípade, ak by mal. V. vyjadrila názor, že chce navštevovať školu vo U., nebolo by možné návrhu otca vyhovieť. Aj v prípade, ak by šlo o dvoch kooperujúcich rodičov, výber otcom navrhovanej školy by narážal na limity realizovateľnosti vzhľadom na enormnú vzdialenosť školského zariadenia od miesta obvyklého pobytu dieťaťa. Nie je možné objektívne požadovať od matky, ktorá má maloletú zverenú do osobnej starostlivosti, aby zabezpečovala V. plnenie školskej dochádzky vo U. len preto, že je to želanie dieťaťa v situácii, že miestom jej obvyklého pobytu je okres T.. Otcom navrhovaná škola vo U. je vzdialená vyše 400 km od miesta obvyklého pobytu mal. V. a určenie tejto školy by nebolo možné bez zmeny súdneho rozhodnutia o osobnej starostlivosti, keďže miesto obvyklého pobytu matky je obec Q.. Odvolací súd nepochybuje o kvalite otcom vybranej školy, avšak vzhľadom na jej vzdialenosť od miesta bydliska dieťaťa je jednoducho nevhodná. Navyše základnú školu navrhovanú matkou navštevuje aj V. brat I.. Odvolaciemu súdu je aj z iných konaní známe, že medzi súrodencami je silná citová väzba, mal. V. je naviazaná na svojho staršieho brata I., vidiac v ňom svoju oporu. Mal. V. sa do základnej školy v T. integrovala, dosahuje výborné školské výsledky a neboli zistené žiadne objektívne skutočnosti, ktoré by matkou vybranú školu diskvalifikovali ako nevhodnú.

22. Otec v odvolaní namieta nevhodnosť, resp. zanedbanie starostlivosti matky o ortopedické problémy mal. V. a argumentuje, že vo U. má V. v budúcnosti možnosť navštevovať športovú strednú školu so špecializáciou na pohybové a tréningové aktivity. Tiež argumentuje, že ním vybraná škola je vzdialená 300 metrov od jeho bydliska, kým škola v T. je vo vzdialenosti 10 km od bydliska matky. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že otec aj v iných konaniach namieta zanedbanie starostlivosti matky o zdravotný stav mal. detí. Tieto jeho tvrdenia sa doposiaľ nepreukázali. Riešenie ortopedických problémov detí nie je priamo závislé na výbere školského zariadenia, je možné aj mimo neho a odvolací súd nepochybuje, že v mieste bydliska detí existujú špecializované zdravotnícke zariadenia, ktoré môžu deti navštevovať za účelom nápravy ich zdravotného problému. Argument o vzdialenosti od miesta bydliska je taktiež nesprávny, keďže ako bolo uvedené, škola vo U. je vzdialená od bydliska mal. V. 400 km, nie 300 m, ako to tvrdí otec.

23. Odvolací súd zároveň rešpektuje rodičovské práva a povinnosti otca a nie je v jeho úmysle vylučovať otca z výkonu osobnej starostlivosti o mal. deti. Z úradnej činnosti je však odvolaciemu súdu známe, že styk otca s mal. deťmi je upravený, otec má v rozsahu možností vytvorený priestor na budovanie vzájomného vzťahu s mal. deťmi, preto ani v tomto prípade nemožno prijať záver o porušení práva dieťaťa na rozvoj vzťahových väzieb s rodičom, ktorému nie je zverené do osobnej starostlivosti.

24. Keďže ani ďalšie odvolacie námietky a doklady predložené otcom spolu s odvolaním nemali za následok vyslovenie nesprávnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, odvolací súd nevzhliadol opodstatnenosť podaných odvolacích dôvodov. Súd prvej inštancie dospel pri rozhodovaní k správnym skutkovým zisteniam, vec správne právne posúdil, preto odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny postupom vyplývajúcim z ust. § 387 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP.

25. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 52 CMP v spojení s ust. § 58 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. V danom prípade nie sú známe žiadne dôvody, pre ktoré by malo byť rozhodnuté inak ako spôsobom vyplývajúcim z § 52 CMP.

26. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).